

7. неготовність основної маси українських компаній до виходу на ринок капіталів із-за відсутності ясних правил гри на ньому;

8. поганий маркетинг і недовиконання критеріїв колективного управління.

Звісно, рішення всіх проблем на вітчизняному ринку облігацій потребує досить довгого часу, а сам випуск облігацій ніяк не можна вважати порятунком від фінансових проблем. Це також ще ніяк не означає, ніби облігації ніяк не мають власні негативні сторони і те, ніби українські емітенти змушені відмовитися від застосування інших джерел отримання фінансових ресурсів, як банківські кредити або інші інструменти залучення фінансових ресурсів. Але, доцільним є розгляд можливості розвитку цього сегменту фондового ринку завдяки вирішенню існуючих проблем, що призведе до покращення стану, як ринку облігацій в цілому, так і надасть вітчизняним підприємствам можливість залучити позикові засоби за допомогою додаткових джерел – випуску корпоративних облігацій.

Список використаних джерел

1. Корпоративні облігації, як перспективний спосіб залучення інвестицій. [Електронний ресурс]//– режим доступу: http://archive.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Ecan/2011_9_2/pdf/iorgacheva.PDF

2. Офіційний сайт НКЦПФР. [Електронний ресурс].-Режим доступу: <http://www.nssms.gov.ua>

3. Національне рейтингове агентство "Рюрік". Аналітичний огляд за 2014–2016 роки. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://rurik.com.ua/documents/research/bonds_4_kv_2014.pdf

Вергун Володимир
студент

Бережняк Анна
асистент кафедри обліку і оподаткування
ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»
м. Ніжин

КОНТРОЛЬ В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯК СКЛАДОВА ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних умовах господарювання суб'єкти, які діють на території України з метою ефективного функціонування та сталого розвитку, повинні вміло використовувати і застосовувати прогресивні теорії, методи й інструменти управління, а також досвід провідних світових компаній у сфері управлінського контролю.

Контроль в системі менеджменту являє собою процес визначення якості й коригування виконуваної підлеглими роботи, для того щоб забезпечити виконання планів, спрямованих на досягнення цілей підприємства.

Таким чином, контроль входить до завдання менеджера будь-якого рівня – від керівника підприємства до майстра цеху. Правильно організований контроль дозволяє не тільки вчасно виявити недоліки в діяльності підприємства, але й

вчасно вжити заходів для їх усунення. Необхідність ефективного управління економікою України взагалі та господарсько-фінансовою діяльністю підприємств зокрема потребує здійснення ефективного контролю як важливої і автономної аналітичної функції управління.

Контроль в системі менеджменту в сучасних умовах господарювання доцільно представити як систему, що складається з елементів входу (інформаційне забезпечення контролю), елементів виходу (інформація про об'єкт управління, отримана в результаті контролю) і сукупності наступних взаємопов'язаних ланок: центрів відповідальності; техніки контролю, тобто інформаційно-обчислювальна техніка і технологія; процедури контролю та системи обліку.

На підприємствах, які функціонують в Україні, були проведені дослідження у сфері контролю, аналізувалася робота керівників всіх рівнів, згідно результатів дослідження були виділені головні принципи, яких повинні дотримуватись керівники для ефективного системи контролю на підприємстві:

1) принцип комбінації різних видів контролю: об'єкт управління подібний, то й контроль повинен за структурою бути йому відповідним. Складність контролю розкривається за посередництвом обліку різних площин контрольних процедур: тимчасових, змістовних, видових, функціональних, технологічних і т.д;

2) контроль повинен здійснюватися в умовах необхідної публічності, гласності. Контроль, здійснений кулуарно, має часто також «камерні» наслідки: реальних кроків по зміні ситуації не відбувається, причини тривіально прості: ні виконавці, ні керівники часто в такій ситуації не одержують інформації про зняті показники;

3) особливе місце серед принципів контролю займає вимога до забезпечення всеосяжного, повсюдного, постійного характеру контролю. При всій тональності контролю слід уникати дріб'язковості, того, що в народі називають «стояти над душею». Як забезпечити бажаний характер контролю й уникнути негативних наслідків? Для цього потрібно всі управлінські функції замкнути на контроль. По-іншому це можна сформулювати як принцип універсальності контролю;

4) слід виходити із принципу координації контролю в управлінні. Це означає узгодження й встановлення доцільного співвідношення дій різних органів, що займаються контролем, їх структурних підрозділів і посадових осіб для досягнення цілей з найменшими витратами сил і засобів.

Контроль як функція менеджменту є елементом зворотного зв'язку, тому що за даними контролю проводиться коригування раніше прийнятих рішень і планів, а також стандартів усієї господарської діяльності. Він є об'єктивною необхідністю, тому що навіть найоптимальніші плани не можуть бути реалізовані, якщо вони не будуть доведені до виконавців і за їх виконанням не буде налагоджений об'єктивний, постійний контроль.

Однією з найважливіших особливостей контролю в системі менеджменту є виділення центрів відповідальності, зокрема центрів витрат, доходів, прибутку та інвестицій, формування бюджетів для кожного центру відповідальності, організація обліку виконання бюджетних завдань та ідентифікація і аналіз причин відхилень.

Отже, ефективний контроль в системі менеджменту створюється на основі його з'єднання з процесом стратегічного планування. Проте в процесі оцінки необхідно враховувати і незаплановані (випадкові) результати, які найчастіше забезпечуються ефективними оперативними рішеннями і характеризують результативність діяльності окремих підрозділів або працівників та їх уміння адекватно реагувати на непередбачені обставини. Початком управлінського контролю є оцінка результатів, а закінченням – аналіз чинників, які зумовили отримання таких результатів і розкриття причин відхилень фактичних показників від запланованих. Таким чином, контроль в системі менеджменту є невід'ємною складовою менеджменту, без якої не може повноцінно та злагоджено функціонувати жодне підприємство.

Список використаних джерел

1. Управлінський контроль у системі стратегічного планування / Н.Е. Красностанова, М.А. Маневич, Д.В. Запорожан // Одеський державний політехнічний університет. – 2014. – № 1. – С. 39–43.

2. Формування ефективної системи управлінського контролю в умовах системної нестабільності економіки / Г.І. Башнянин, В.В. Апопій, О.Д. Вовчак // Вісник львівської комерційної академії. – 2015. – № 36. – С. 45–46.

Vovk Alina
student

Kybrak Alla
student

Stadnyk Viktoriia

Candidate of Economic Sciences, Senior Lecturer
SS of NULES of Ukraine «Nizhyn Agrotechnical Institute»

Nizhyn

NEW BIOTECHNOLOGIES IN APK UKRAINE, BENEFITS AND WEAKNESSES

Understanding the potential of global scientific progress, one can draw attention to the identification and improvement of individual industries that affect the agrarian spectrum of activities in the country. One of these industries is biotechnology. Biotechnology - an interdisciplinary field that emerged at the junction of biological, chemical and engineering sciences [1]. The development of this technology is associated with the solution of global humanity problems - the elimination of shortages of food, energy, mineral resources, improving health and quality of the environment.

Biotechnology is used around many things in our everyday use, from the clothes we wear to the products we consume. For centuries, farmers, bakeries and brewers have